

DUŠE A TĚLO VE STAROVĚKU, STŘEDOVĚKU A NOVOVĚKU

STAROVĚK – KALOKAGATHIE:

Ideálem antického Řecka byla tzv. **kalokagathie** = soulad tělesných a duševních sil.

Dokonalý jedinec (dnes bychom možná řekli „harmonicky rozvinutý“) měl krásnou, vytrénovanou **postavu** (stačí se podívat na antické, „klasicky“ souměrné sochy) **a zároveň** vzdělanou, duchaplnou **duši**. Obě stránky měly tehdy stejný význam.

O tom svědčí také fakt, že antické Řecko je kolébkou jak **olympijských her**, tak také první vědy – **filosofie**.

Filosofové („milovníci moudrosti“) hledali „**logos**“ – určitý **řád** ve vesmíru, který nás obklopuje. Hérakleitos řekl: „Jediné je moudré – znát logos, který veskrze všechno řídí.“

A právě tímto hledáním řádu získalo slovo **logos** význam **vědy** a spojením se slovem **psýché (duše)** vznikl pak název **psychologie** = **věda o duši**.

Starořecký filosof Platón popsal **duši (psýché)** jako čistě duchovní (nemateriální) princip. Vstupuje do těla, tak ho oživuje a dává mu pohyb. Po smrti tělo opouští.

Slavný řecký filosof Platón chápal duši jako duchovní princip, tedy nikoli jako součást lidského

Dokonalý jedinec má ve starověkém Řecku nejen krásnou
....., ale též
Obojí je podle obecného názoru považováno za důležité.

Spojením slov (.....)
a (.....)
vznikl název pro budoucí vědu, jež se měla zabývat duší člověka. Její název je:.....

Souladu a
sil se říká:.....

Ve středověku je lidské tělo chápáno, zatímco duše pozitivně. Ve srovnání s antickým názorem tedy
..... ke změně.

Změny
a člověka při
nebo přivedly již ve starověku některé lékaře a filozofy k myšlence, že
..... nejsou projevem, ale činnosti

Na tomto názoru staví **moderní psychologie**, která jako samostatná věda vznikla sedmdesátých letech století. Její náplní je zkoumání **prožívání a chování** živých bytostí. Chování a prožívání jsou dvěma stránkami lidské **psychiky**.

